

- część trzecia dotycząca uwzględnienia wyników jedynie za rok obrotowy 2006;
- część czwarta dotycząca stosowania arbitralnego, zbyt wysokiego ilorazu;
- część piąta dotycząca arbitralnego odrzucenia prawie w całości sprawozdania KPMG z dnia 28 maja 2014 r.

Jedynie skarżąca BTB Holding Investments SA podnosi następnie trzy zarzuty, które dotyczą drugiego środka, a mianowicie sprzedaży przez FSIH udziału odpowiadającego 25 % kapitału Dufenco Participations Holding Limited na rzecz Bolmat Holding Limited.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych naruszeń prawa oraz oczywistych błędów w ocenie oraz naruszenia zasady podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, reguł dotyczących ciężaru dowodu, wskazanej w art. 107 ust. 1 TFUE przesłanki istnienia korzyści, a także obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 296 TFUE, gdyż Komisja błędnie zastosowała kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej;
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych naruszeń prawa oraz oczywistych błędów w ocenie, gdyż Komisja nie uwzględniła zasadniczych informacji przedstawionych przez strony, przez co naruszyła zasadę podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, określone w art. 107 ust. 1 TFUE przesłanki, obowiązek staranności oraz obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 296 TFUE;
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych naruszeń prawa oraz oczywistych błędów w ocenie przy ilościowym określeniu potencjalnego elementu pomocy z naruszeniem zasady dobrej administracji, zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej oraz art. 107 ust. 1 TFUE i art. 296 TFUE.

Jedynie skarżąca BTB Holding Investments SA podnosi następnie dwa zarzuty, które dotyczą czwartego środka, a mianowicie pożyczki na rzecz Ultima Partners Limited.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych oraz naruszeń prawa, gdyż Komisja odrzuciła podejście porównawcze, przez co naruszyła zasadę podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, art. 107 ust. 1 TFUE, jeśli chodzi o istnienie korzyści, obowiązek uzasadnienia oraz ogólne zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych oraz naruszeń prawa przy ustalaniu stóp referencyjnych, w wyniku czego błędnie zastosowano kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej oraz naruszono przesłankę istnienia korzyści w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Zarzut ten dzieli się na dwie części.
 - część pierwsza dotycząca tego, że Komisja błędnie przypisała Ultima Partners Limited rating BB, przez co naruszyła ogólną zasadę dobrej administracji oraz obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 296 TFUE;
 - część druga dotycząca oczywistych błędów w ocenie przy sklasyfikowaniu udzielonych na rzecz FSIH zabezpieczeń, przez co naruszono ogólne zasady dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2017 r. – Apple/EUIPO – Apo International (apo)

(Sprawa T-104/17)

(2017/C 129/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Olsen i P. Andreottola, solicitors, G. Tritton, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Apo International Co. Ltd (Tajpej, Tajwan)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Apo International Co. Ltd

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „apo” – zgłoszenie nr 11 293 628

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie R 698/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie wniesionej przez stronę skarżącą skargi na zaskarżoną decyzję w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- Zaskarżona decyzja narusza zasadę *reformatio in peius*;
- Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że powództwo oparte na bezprawnym używaniu nazwy, wniesione na podstawie art. 8 ust. 4, nie zostało wykazane.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2017 r. – Steinhoff i in./EBC

(Sprawa T-107/17)

(2017/C 129/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Frank Steinhoff (Hamburg, Niemcy), Ewald Filbry (Dortmund, Niemcy), Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-Heroldsberg eG (Gräfenberg, Niemcy), Werner Bäcker (Rodgau, Niemcy), EMB Consulting SE (Mühlthal, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Hoepner)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o zasądzenie od strony pozwanej zapłaty następujących kwot wraz z odsetkami wynoszącymi 5 punktów procentowych powyżej każdorazowej podstawowej stopy procentowej od momentu zawisłości sporu:

- dla pozwanego pod nr 1: 314 000 EUR;
- dla pozwanego pod nr 2: 54 950 EUR;
- dla pozwanego pod nr 3: 2 355 000 EUR;
- dla pozwanego pod nr 4: 303 795 EUR;
- dla pozwanego pod nr 5: 750 460 EUR;